

det fjernesfe med Traktaten at skaffe; den kan lige godt vedtages eller forkastes uden Hensyn hertil. Da vi i sin Tid maatte afstaa Sønderjylland, kan det godt være, at f. Eks. Slensborg Kommune eller Slesvig Kommune havde en eller anden større Gældsforpligtelse, en Garantiforpligtelse eller en Kaution f. Eks., men hvad kom det Staten ved? De kommunale Forpligtelser følge med det Land, som afstaa, det er der ogsaa soleklart gjort Rede for i selve Traktaten her, og i hvad vi nys have medtaget fra den højtærede Konseilspræsident. Og med Hensyn til Værdien af denne Garantiforpligtelse, vil jeg endvidere sige, at dersom Øerne blive ved Danmark, hvad saa? Er der saa et eneste Menneske i denne Sal, der tror paa, at denne Garanti er en Øre værd? Selskabet er insolvent, hvad ogsaa Øerne ere, Kolonialkassen er insolvent og har Gæld, som den aldrig kan blive af med. Den eneste Udvej, der i det hele taget er for, at Kolonialkassen muligvis kan komme til at opfylde den Forpligtelse, den mulig maatte have, er den, at Øerne komme til Amerika. Thi som jeg har haft Lejlighed til at udvikle, da vi sidst behandlede Sagen, den eneste Redning for Øerne i pekuniær og økonomisk Henseende er, at de komme i Forbindelse med Amerika; det vilde veje noget, det vilde have Betydning baade for Øernes Befolkning og for Kolonialkasserne, og saa turde der være Sandsynlighed for, at Kolonialkasserne, hvis de overhovedet have nogle Forpligtelser, ogsaa ville opnaa Mulighed for at kunne opfylde saadanne.

Jeg skal ikke længere lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed. Vi have jo dels i de lange, hemmelige Møder, dels ogsaa i de offentlige Møder, belyst Sagen saaledes, at der egentlig ikke er noget nyt at sige. Jeg tror heller ikke, der er kommet noget synderligt nyt frem i Dag, hverken fra den ærede Ordfører for Flertallet eller fra mig. Derfor finder jeg det ogsaa temmelig ørkesløst at forlænge denne Forhandling og skal slutte med saa indstændigt, jeg formaar, at anbefale det Forslag, Folketinget nu er kommet til, at gøre Traktatens Vedtagelse afhængig af en Afstemning paa Øerne. Dette er ikke saaledes at forstaa — som den ærede Ordfører vilde gøre gældende — at denne Afstemning er betydningsløs, fordi Sagen er afgjort i Forvejen; thi den er ikke afgjort i Forvejen, men den er kun afgjort saaledes, at dersom vi vedtage dette Forslag, kommer Afgørelsen først, naar denne Afstemning foreligger. Denne Afstemning har

altsaa den fuldeste Betydning, den fuldeste Myndighed, idet vi have givet vort Samtykke, naar Øernes Befolkning selv ønsker Afstaaelsen. Der er altsaa intet vedtaget paa Forhaand. Dermed vil jeg anbefale det foreliggende Forslag fra det andet Ting og det Forslag, som 31 Medlemmer af dette Ting have indstillet til Vedtagelse.

Formanden: Den ærede Taler fremdrog Medtagelsen af et Dokument blandt Bilagene. Jeg skal i den Anledning fremhæve, at dette Dokument jo er taget af et Skrift, som den højtærede Konseilspræsident oplyste er til Salgs i Amerika, og som altsaa ogsaa kunde forventes at komme hertil. Det kunde da tænkes at fremkomme paa Steder, hvor der ikke var Lejlighed til at korrigere dets Indhold, og derfor antog jeg, at det var rigtigere, at vi medtog det her, hvor der tillige var Lejlighed til under Forhandlingerne at belyse nærmere, hvorledes Sammenhængen med dette Dokument er. Det har det ærede Medlem gjort. Jeg antager for saa vidt, at Øjemedet med Medtagelsen er fyldestgjort.

Madsen-Mygdal: Jeg skal selvfølgelig ikke diskutere med den ærede Formand, men skal blot sige, at det er rigtigt, hvad Formanden sagde; men naar dette Aktstykke medtages her som Bilag, vilde det efter min Mening have været heldigt, om de Meddelelser, vi fik af Konseilspræsidenten, ogsaa vare blevne vedføjede, saa vilde vi have faaet et fuldstændigt Billede frem.

Formanden: Man kan ikke medtage fortrolige Aktstykker; det, der er medtaget, var ikke fortroligt.

Reedtz-Thott: Den Indstilling fra Mindretallet, som her foreligger, er jo oprindelig stillet af den Gruppe her i Tinget, hvortil jeg hører. Jeg har under Forhandlingerne baade i det lukkede Møde og her ved de aabne Møder gentagende søgt at paavise, at netop den Maade af afstemme paa, som vi foreslaa, og Tidspunktet, paa hvilket denne Afstemning skal finde Sted, maa anses for det eneste rationelle, naar der overhovedet skal finde en Afstemning Sted. Jeg finder det derfor ganske overflødigt her igen for anden eller tredje Gang at drage Argumenter frem og sige det samme, som der gentagende er sagt i denne Sag, saa meget desto mere, som jeg i den ærede Ordførers lange Foredrag om